

När moralen inte längre är lönsam

Kyrk-
pressen
29.9.16.

TEATER

Mor Kurage och hennes barn

Manus: Bertolt Brecht

Regi: Ulrika Bengts

I rollerna: Ylva Ekblad, Susanne Marins, Alexander Holmlund, Markus Lytts m.fl.

Spelas på Wasa teater till 29.10.

Mor Kurage och hennes barn utspelar sig under trettioåriga kriget. Mor Kurage reser runt med sin vagn och säljer det arméerna kan tänkas behöva – allt från bältesspännen till brännvin. Hon är en kvinna som kan tala för sig och hålla familjen, de tre mer eller mindre vuxna barnen, på benen. Kriget är hennes näringsgren, men barnen har hon tänkt hålla utanför krigsmaskineriet.

Det är kvinnorna som lyser starkast i pjäsen, med mor Kurage själv i spetsen. **Ylva Ekblads** Mor Kurage stiger fram som en rakryggad och driven kvinna. I **Ulrika Bengts** uppsättning av pjäsen talar Kurage och hennes barn dialekt med varandra. Dialekten är en markör som håller ihop familjen, men blir mer än så. När Ylva Ekblad förmedlar barsk omsorg på Solfdialekt rotar hon inte bara mor Kurage i sig själv. Hon låter också den österbottniska publiken möta pjäsen på kulturell hemmaplan. **Susanne Marins** övertygar å sin sida i rollen som den stumma dottern Kattrin som kommunicerar med tecknen och gester så att inte bara de teckenspråkskunniga förstår henne, utan hela salen.

Scenografen **Erik Salvén** har fört in ett för scen-

konsten främmande element: Vatten. Över scengolvet brer vattnet ut sig och skådespelarna klafsar genom det iklädda gummi-stövlar. Från taket kommer regnet ner i ridåer. Vattnet må vara dekorativt med sina speglingar och sina reflektioner, men det är mycket mer än ett dekorativt element. Det öses upp, det används för att diska kärl, det ger effekt åt ilska steg och närmast dansanta utsvävningar hos skådespelarna. Framför allt känns det som om vattnet är en symbol för krigets närvaro i berättelsen.

Mor Kurage och hennes barn är en pjäs skriven 1939 med handlingen förlagd till 1600-talet. Andå känns det som om världen utanför teaterhuset gör den skrämmande aktuell. Det är en berättelse om människor som har förlorat sin moraliska kompass snarare än sitt hopp, människor som anser sig vara vanligt ordentligt folk som kommer i kläm i krigets maskineri – utan att våga se sitt eget ansvar. Samtidigt är det omöjligt att se ner på dem. Snarare blir de karaktärer att spegla sig i, karaktärer som visar vår egen förmåga att göra fel val, att inte stå upp för de ideal vi någonstans ändå har och vår egen oförmåga att vänta oss det värsta.

I det nuvarande samhällsklimatet är det lätt att sjunka ner i hopplöshet efter mötet med Mor Kurage. Som mediciner skulle jag vilja rekommendera filosofen **Joel Backströms** text i programbladet, en text som bland annat påminner oss om hur skiljelinjen mellan ont och gott inte går mellan olika människor utan inom var och en av oss, hela tiden.

ERIKA RÖNNGÅRD

MOR KURAGE (Ylva Ekblad) reser runt som marketenterska under trettioåriga kriget. FOTO: FRANK A. UNGER